

מֵאָמֵר בְּאֵתִי לְגִנִּי ה'תשי"א

כתה ה' | פרק ב' + ג'

וְהִנֵּה זֶה דְעָקַר שְׁכִינָה בְּתַחְתּוֹנִים הִיָּתָה, מְבוֹאָר מִהַמְדָּרֶשׁ דְּתַחְתּוֹנִים קָאִי עַל עוֹלָם הַזֶּה הַנְּשָׁמִי, וְכִמּוֹ שְׁמִבְאָר דְעַל יְדֵי חֲטָא עֵץ הַדַּעַת נִסְתַּלְקָה הַשְּׁכִינָה מֵאָרְץ לְרַקִּיעַ, וְעַל יְדֵי מִתֵּן תּוֹרָה עַל הַר סִינַי בְּאֵתִי לְגִנִּי. לְגִנּוּנֵי וְעָקַר הַסְּלוּק שְׁנַעְשָׂה עַל יְדֵי הַחֲטָא הוּא בְּחֲטָא עֵץ הַדַּעַת דְּוָקָא

אשכנזי
גולדי

וְכִמּוֹ שְׁבַעֲנִין הַחֲטָא, הָרִי עָקַר הַחֲטָאִים הָיָה חֲטָא עֵץ הַדַּעַת, שְׁהָרִי עַל יְדֵי חֲטָא עֵץ הַדַּעַת הָיָה נְתִינָת מְקוֹם לְשָׂאָר הַחֲטָאִים, וְחֲטָא עֵץ הַדַּעַת הָיָה סְבָה וְגוֹרָם לְהַחֲטָאִים דְקִין וְאַנּוּשׁ וְכוּ', כְּמוֹ כֵּן הוּא בְּפַעֲלַת הַחֲטָא

בנין
חנה רייזל

דְּהַסְּלוּק שְׁנַעְשָׂה עַל יְדֵי הַחֲטָא הִנֵּה עָקַר הַסְּלוּק הוּא מַה שְׁנִסְתַּלַּק עַל יְדֵי חֲטָא עֵץ הַדַּעַת מֵעוֹלָם הַזֶּה הַתַּחְתּוֹן דְּוָקָא. דְכַשֵּׁם שְׁעָקַר שְׁכִינָה בְּתַחְתּוֹנִים הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה דְּוָקָא, הִנֵּה כְּמוֹ כֵּן הוּא בְּהַסְּלוּק דְעָקַר הַסְּלוּק הוּא מַה שְׁנִסְתַּלְקָה מִהָאָרְץ דְּוָקָא

דבורקין
שיינדי

שְׁזֵה נַעְשָׂה עַל יְדֵי חֲטָא עֵץ הַדַּעַת, שְׁעַל יְדֵי זֶה נִסְתַּלְקָה הַשְּׁכִינָה מֵאָרְץ לְרַקִּיעַ, וְזֵהוּ גַם בֵּין הַטַּעַם שְׁאִינוּ מְצַרְפִּי (בְּהַמְאָמֵר) חֲטָא עֵץ הַדַּעַת עִם הַחֲטָאִים דְקִין וְאַנּוּשׁ וְחוֹשֵׁב זֶה בְּפִנֵּי עֲצֻמוֹ

גרינברג
חנהלה

לְפִי שְׁבַת־חֲטָאִים דְקִין וְאַנּוּשׁ נִסְתַּלְקָה הַשְּׁכִינָה מֵאָרְץ לְרַקִּיעַ, מַה שְׁאִין כֵּן בְּחֲטָא עֵץ הַדַּעַת שְׁנִסְתַּלְקָה מֵאָרְץ לְרַקִּיעַ, שְׁלֵבֵד זֹאת שְׁהַסְּלוּק מִהָאָרְץ, זֶה בְּעָקַר נִוְגַע לָנוּ, הִנֵּה זֵהוּ גַם עָקַר עֲנִין הַסְּלוּק.

קירש
חנה

(וממשיך במאמר) ואחר כך עמדו ז' צדיקים והורידו את השכינה למטה, אברהם זכה והוריד את השכינה מרקיע ז' לו' כו' (ומקצר בזה ומסים) עד כי משה שהוא השביעי (וכל השביעין חביבין) הורידו למטה בארץ

שטערגי
קוזלובסקי

דעקר ענין התמטכה הוא על ידי משה, שהרי משה דוקא הורידו למטה בארץ, דכשם שבנין הפלוק מלמטה למעלה הרי העקר הוא בחטא עין הדעת שנסתלק מהארץ פנזכר לעיל, הנה כמו כן הוא בענין התמטכה מלמעלה למטה

מונדשיין
רוחלה

עקר ענין התמטכה הוא למטה בארץ דוקא, דלבד זאת שתהמטכה למטה בעקר נוגע לנו, הנה זהו גם עקר ענין התמטכה. וזה נעשה על ידי משה דוקא. והטעם לזה מבאר בהמאמר במסגר, כי כל השביעין חביבין.

רבר
תמר

פרק ג'

והנה מלשון רבותינו זכרונם-לברכה וכל השביעין חביבין ולא כל החביבין שביעין, מוכח מזה שעקר המעלה הוא זה שהוא שביעי, ומפני זה שהוא שביעי מצד זה הוא חביבותו

רוזנבלום
מרים

הינו שחביבותו אינו מצד ענין התלוי בבחירתו רצונו ועבודתו, כי אם בזה שהוא שביעי, שזה בא מצד התולדה, ובכל זאת הנה כל השביעין חביבין. ולכן זכה משה שנתנה תורה על ידו

שטראקס
שטערגי

וְהָיָה בְּאֵר כְּבוֹד-קִדְשֵׁי מִזְרֵי וְחֲמֵי אֲדָמוֹ"ר (בְּתַחֲלֵת בּוֹאֵי לְאִמְרִיקָה) שָׁגַם בְּעֵינָיו דְּהַשְׁבִּיעֵינָן חֲבִיבֵינוּ נֶכֶד מֵעֶלְתָּ תִּרְאֵשׁוֹן, שְׁתֵּרֵי כָּל עֵינָיו שְׁבִיעֵי הוּא שְׁהוּא שְׁבִיעֵי לְרֵאשׁוֹן. וּבְאֵר אֵז מֵעֶלְתָּו שֶׁל הִרְאֵשׁוֹן שְׁזָהוּ אֲבָרְהָם אֲבִינוּ, מִפְּנֵי עֲבוֹדָתוֹ, וְשִׁהֲיָתָה עֲבוֹדָתוֹ בְּמִסִּירַת נֶפֶשׁ

שרה חנה
סנטקוב

וְאִינוּ מְסַתְּפֵק בְּזֶה עֲדִין, וּמוֹסִיף עוֹד (אִף דְּלִכְאוּרָה אֵין זֶה נוֹגֵעַ שָׁם לְגוֹף הָעֵינָן) דְּאִפֵּן הַמִּסִּירַת נֶפֶשׁ שְׁלוֹ הָיָה שְׁלֵא חֲפֵשׁ מִסִּירַת נֶפֶשׁ, שְׁזָהוּ הַתְּפִרְשׁ בֵּין הַמִּסִּירַת נֶפֶשׁ דְּאֲבָרְהָם אֲבִינוּ לְהַמִּסִּירַת נֶפֶשׁ דְּרַבֵּי עֲקִיבָא

וגר
טובי

דְּהַמִּסִּירַת נֶפֶשׁ דְּרַבֵּי עֲקִיבָא הָיָה וְוָאם עַר הָאֵט גְּעִזְוִכְט מִסִּירַת נֶפֶשׁ, מְתֵי יְבוֹא לְיָדֵי וְאֲקִימְנוּ, מַה שְׁאֵין בֶּן בְּאֲבָרְהָם הֵינָה הַמִּסִּירַת נֶפֶשׁ שְׁלוֹ הָיָה בְּדֶרֶךְ אֲנָב

סאל
חיה

דְּאֲבָרְהָם יָדַע שְׁעַקֵּר הָעֲבוֹדָה הוּא כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב וַיִּקְרָא שָׁם בְּשֵׁם הַיְיָ אֵל עִזְלָם, אֵל תִּקְרָא וַיִּקְרָא אֱלֹהֵי וַיִּקְרָא, אֵז יַעֲנֵעַר זֵאל אוֹיֵךְ שְׁרִיעֵנו, וְאִם נִצְרָךְ לָזֶה בְּדֶרֶךְ אֲנָב מִסִּירַת נֶפֶשׁ, הֵינָה גַם זֶה יִשְׁנֵנו.

ולף
לאה